

Sygn. akt I ACz 930/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Tomasz Żelazowski (spr.)

Sędziowie: SA Halina Zarzeczna

SA Artur Kowalewski

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) we W.

przeciwko G. F.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt I C 547/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSA H. Zarzeczna SSA T. Żelazowski SSA A. Kowalewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 czerwca 2016 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego w Szczecinie wydanego w dniu 19 lutego 2016 r. sygn. akt I Nc 73/16.

W uzasadnieniu takiego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że pismem z dnia 16 marca 2016 r. (k.27) pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lutego 2016 r. Zarządzeniem z dnia 24 marca 2016 r. referendarz wezwał pozwanego do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych sprzeciwu przez wskazanie czy zaskarża nakaz w całości czy w części oraz do złożenia odpisu sprzeciwu pod rygorem jego odrzucenia. Zobowiązanie zostało pozwanemu doręczone w dniu 1 kwietnia 2016 r. W zakreślonym terminie pozwany uzupełnił tylko częściowo braki sprzeciwu tj. wskazał w piśmie z dnia 7 kwietnia 2016 r., że zaskarża nakaz zapłaty w całości. Nie złożył natomiast odpisu sprzeciwu tj. odpisu pisma z dnia 16 marca 2016 r. Art. 504 § 1 k.p.c. stanowi, że sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny albo którego braków pozwany nie usunął w terminie. Pozwany nie uzupełnił braków sprzeciwu w terminie do tego wyznaczonym, dlatego sprzeciw ten podlega odrzuceniu na podstawie powołanego wyżej przepisu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, który zarzucił, że załączył dwa egzemplarze sprzeciwu oraz uzupełnił braki sprzeciwu.

Mając na uwadze powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W piśmie pozwanego z dnia 26 lipca 2016 r., stanowiącym wykonanie zobowiązania do uzupełnienia braków formalnych zażalenia (k.59), skarżący wskazał, że pismo stanowiące uzupełniony sprzeciw od nakazu zapłaty zawierający wszystkie elementy pisma procesowego, tj. pismo pisane odręcznie z dnia 7 kwietnia 2016 r. zostało wysyłane w terminie wymaganym w dwóch albo trzech egzemplarzach. Zarazem to właśnie pismo z dnia 7 kwietnia 2016 r. będące uzupełnionym już sprzeciwem zostało złożone w co najmniej dwóch egzemplarzach. Zatem sprzeciw zawarty w treści pisma z dnia 7 kwietnia 2016 r. jest pismem w pełni zawierającym elementy tego właśnie pisma procesowego i wobec tego w sprawie winien zostać nadany bieg w oparciu o treść sprzeciwu z dnia 7 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Sąd Apelacyjny, po dokonaniu analizy akt sprawy ustalił, że w dniu 18 marca 2016 r. do Sądu Okręgowego w Szczecinie wpłynęło pismo z dnia 16 marca 2016 r. (k.27), stanowiące sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 lutego 2016 r. We wskazanym piśmie pozwany wskazał, że zgłasza zarzut przedawnienia w stosunku do roszczeń (...) we W. w związku z niespłaconym kredytem.

W związku z dostrzeżonymi przez Sąd pierwszej instancji brakami formalnymi sprzeciwu, referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie, zarządzeniem z 24 marca 2016 r. wezwał pozwanego do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych sprzeciwu przez wskazanie czy zaskarża nakaz w całości czy w części oraz do złożenia odpisu sprzeciwu pod rygorem jego odrzucenia (k. 29,30).

Sąd Apelacyjny zaznacza, że wezwanie to było zasadne, albowiem jak stanowi przepis art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie. Niedołączenie do pisma procesowego odpisów w liczbie wymaganej stanowi brak formalny, podlegający usunięciu przez wnoszącego pismo zgodnie z przepisami art. 130 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2014 r. I UZ 4/14).

Jak słusznie ustalił Sąd I instancji, przedmiotowe wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia zostało doręczone pozwanemu w dniu 1 kwietnia 2016 r., czego skarżący nie kwestionował w toku postępowania zażaleniowego (k. 34). Następnie, 11 kwietnia 2016 r. do Sądu Okręgowego wpłynęło pismo, w którym pozwany wskazał jedynie, że „wyraża sprzeciw od nakazu zapłaty w całości” (k. 35).

W tak ustalonym stanie faktycznym, wydane przez Sąd Okręgowy rozstrzygnięcie o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym uznać należy za prawidłowe.

Jak słusznie zauważył Sąd I instancji, w zakreślonym terminie pozwany uzupełnił tylko częściowo braki sprzeciwu tj. wskazał w piśmie z dnia 7 kwietnia 2016 r., że zaskarża nakaz zapłaty w całości. Nie złożył natomiast odpisu sprzeciwu tj. odpisu pisma z dnia 16 marca 2016 r.

W odniesieniu do zażalenia pozwanego należy wskazać, że nie zostały w toku postępowania uprawdopodobnione okoliczności powołane w wywiedzionym środku odwoławczym, tj. że załączył dwa egzemplarze sprzeciwu oraz uzupełnił braki sprzeciwu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że z samej treści sprzeciwu nie wynika, aby został złożony jego odpis (k. 27). Nie zostały bowiem wymienione w treści sprzeciwu żadne załączniki. Tymczasem, stosownie do treści art. 126 § 1 pkt 5 k.p.c. każde pismo procesowe, a takim jest sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, powinno zawierać wymienienie załączników. Ponadto, również z pieczęci biura podawczego Sądu Okręgowego w Szczecinie potwierdzającej wpłynięcie pisma do sądu i adnotacji przyjmującego pismo, zamieszczonych na sprzeciwie pozwanego nie wynika, aby do tego pisma został załączony jakiegokolwiek załącznik, w tym odpis sprzeciwu. W końcu również pozwany nie zakwestionował samego wezwania do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od nakazu zapłaty doręczonego pozwanemu zarządzeniem z dnia 29 marca 2016 r. w dniu 1 kwietnia 2016 r., w którym został wezwany

m.in. do złożenia odpisu sprzeciwu pod rygorem jego odrzucenia. W takich okolicznościach nie sposób przyjąć, że pozwany wniósł do Sądu dwa egzemplarze sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Nieuzasadniony jest również zarzut, że pozwany uzupełnił wszystkie braki formalne sprzeciwu złożonego pismem z dnia 18 marca 2016 r. Należy bowiem wskazać, że choć pismo z dnia 11 kwietnia 2016 r. zostało złożone w dwóch egzemplarzach (co wynika z adnotacji przyjmującego pismo na pieczęci biura podawczego Sądu Okręgowego w Szczecinie potwierdzającej wpłynięcie pisma do Sądu - k. 35), to nie może zostać potraktowane jako odpis sprzeciwu, do którego złożenia pozwany został zobowiązany. Odpisem pisma procesowego w rozumieniu art. 128 § 1 k.p.c. jest każdy jego dalszy egzemplarz, zgodny co do treści z oryginałem pisma wniesionym do sądu. Istotne jest odzwierciedlenie treści, a nie formy bądź techniki sporządzenia pisma. Odpis pisma procesowego jest zgodny z oryginałem i nie ma znaczenia, czy jest to kopia maszynowa, kserokopia czy wydruk komputerowy. Wnoszone odpisy pisma procesowego powinny wiernie oddawać treść oryginału - gdyż tylko wtedy są rzeczywiście odpisami. W sytuacji zaś, gdy nie odzwierciedlają one wiernie treści pisma procesowego nie mogą zostać uznane za odpis (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt V CZ 29/12, L., postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 14 lutego 2013 r. III AUz 19/13, L.). W związku z powyższym należało uznać, że treść pisma z dnia 11 kwietnia 2016 r. nie odzwierciedla treści sprzeciwu z dnia 18 marca 2016 r. W sprzeciwie z dnia 18 marca 2016 r. pozwany wskazał, że zgłasza zarzut przedawnienia w stosunku do roszczeń (...) we W. w związku z niespłaconym kredytem. Natomiast w piśmie z dnia 11 kwietnia 2016 r. pozwany wskazał jedynie, że wyraża sprzeciw od nakazu zapłaty w całości.

Wobec powyższego nie można uznać, aby skarżący uzupełnił w należyty sposób wszystkie braki formalne sprzeciwu z dnia 18 marca 2016 r., a co za tym idzie pismo podlegało odrzuceniu na podstawie art. 504 § 1 k.p.c.

Wbrew skarżącemu, nie można również uznać, aby z uwagi na fakt, że sprzeciw zawarty w treści pisma z dnia 7 kwietnia 2016 r. jest pismem w pełni zawierającym elementy tego właśnie pisma procesowego, sprawie winien zostać nadany bieg w oparciu o treść tego pisma. Należy bowiem zauważyć, że termin do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty upłynął pozwanemu z końcem dnia 28 marca 2016 r. (k.26), a pismo z dnia 7 kwietnia 2016 r., na które powołuje się aktualnie skarżący zostało nadane w urzędzie pocztowym 8 kwietnia 2016 r, a więc po upływie 14-dniowego terminu na wniesienie sprzeciwu.

Powyższe skutkowało oddaleniem przez Sąd Apelacyjny zażalenia pozwanego, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA H. Zarzeczna SSA T. Żelazowski SSA A. Kowalewski